

[Ole Bjørn Kraft.]

Spørgsmaalet om Provinsflyvningen har dens Interesse, og ikke vil gennemføre noget som helst paa dette Omraade, saa er det efter min Opfattelse i hvert Fald Statens Pligt, naar den indtager dette Standpunkt, ikke at lægge sig hindrende i Vejen for det private Initiativs Udfoldelse her. Har man Interesser, der skal varetages, maa de naturligvis beskyttes, men de maa ikke beskyttes alene paa den Maade, at man rent principielt lægger en klam Haand paa al Udvikling og paa alt Initiativ, som ellers vilde udfolde sig. Jeg tror, at vi her i Landet paa dette Omraade er længere tilbage, end det er nødvendigt, og beder altsaa den nye Trafikminister redagere for det Program, han har paa dette Omraade, hvis han har et.

Der er i det hele taget med Tilknytning til Flyvningen en Række Problemer, som jeg synes, vi paa højst uheldig Maade lader ligge her i Landet, Spørgsmaal, som har den største Betydning for hele vor almindelige internationale Stilling. Jeg tænker her først og fremmest paa Flyvningens Forhold til Grønland og dansk Initiativs paarkrævede Indsats paa det, man en Gang har kaldt den rød-hvide Søvej fra Danmark over Færøerne til Island og Grønland. Her her man fra amerikansk Side, paa amerikansk privat Initiativ, foretaget meget omfattende Undersøgelser. Der er ingen Tvivl om, at for hele Grønlands Udvikling kan Flyvningen faa den allerstørste Betydning, og vi har jo ogsaa fra Tid til anden gennem dygtig og modig Indsats fra vore Marineflyveres Side medvirket hertil. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man som et Eksperiment for at undersøge Nyttens af et Flyvevæsen paa Grønland en Sommer stationerede en Marineflyver deroppe med den Opgave dels at hjælpe Fiskeriinspektionen, dels at udføre almindelig Tjeneste mellem de fjerntliggende Bopladser. For Beboerne paa Grønland vilde det være et Tegn paa, at man hernede erkender, at ogsaa disse Egne af Riget har Krav paa at blive moderne udviklet, og det vilde give os Erfaringer, som med Hensyn til hele den kommende Undersøgelse af Grønland vilde være af den allerstørste Betydning. Vi bør efter min Opfattelse ogsaa bidrage til Udviklingen af den internationale Rute, jeg taler om. Det kan ikke siges at være afgjort, hvorvidt man fra amerikansk Side vil gennemføre en Europa-Flyvning over denne Rute, men det er givet, at det overvejes meget alvorligt, og sikkert er det, at vi, der har Interesse i denne Rute, kunde bidrage til dens Fremme ved selv at

gøre en Indsats paa det Omraade, som ligger naturligt for os. Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister, at man forsøgsvis en Sommer igennem lader Marineflyverne beflyve denne Rute, medførende til Eksempel Post til Færøerne og Island, for derigenem at faa Ruten studeret og vore Folk vænnet til de særlige Forhold, som hersker paa denne Rute. Det vilde være en smuk Opgave at løse for danske Marineflyvere, hvis Dygtighed er anerkendt alle Steder, det vilde bidrage til deres almindelige flyvemæssige Uddannelse, og det vilde være en Indsats paa et internationalt Omraade, hvor Danmark har den allerstørste, mest vitale Interesse i at deltage, men hvor man hidtil har ladet andre om at foretage de Forsøg, som her nødvendigt maa gøres.

Jeg skal derefter gaa over til nogle politiske Bemærkninger og først rette et Par Ord til Forsvarsministeren. Jeg behøver ikke nærmere at skildre den internationale Situation, i hvilken vi befinder os, og som meget let kan udvikle sig saaledes, at store Vanskeligheder opstaar. Vi har set, hvordan man fra Socialdemokratiets Side har vedtaget et nyt Program paa dette Omraade, har ladet gamle Agitationssynspunkter falde og har indtaget et Standpunkt, som man kan kalde positivt. Det, som nu interesserer Nationen, og som maa interessere Rigsdagen, er, hvorledes dette nye Program skal føres ud i Praksis. Efter de Udtalelser, som den højtærede Statsminister har fremsat under denne Debat, synes man for Søværnets Vedkommende at ville indskrænke sig til de Bevillinger, der staar paa Aarets Finanslov. Fra konservativ Side ser man naturligvis hellere, at Bevillingerne bliver øget end formindsket, men vi mener rigtignok, at disse Bevillinger er for smaa, aldeles ikke tilfredsstillende de Krav, som kan stilles med Hensyn til Søværnets Udvikling, saaledes som dens Situation er, og man kan vel ikke tage dem som Udtryk for et socialdemokratisk Program paa dette Omraade. Offentligheden diskuterer jo i disse Dage Spørgsmaalet om at yde et stort direkte Tilskud til den dansk-amerikanske Linie. Har Staten 18 Mill. Kr., som den vil være i Stand til at stille til Raadighed, mener jeg — og jeg tror, mange med mig —, at det vil være mere paarkrævet og vil være et stærkere Udslag af national Bevidsthed, om man anvender denne Sum til en hurtig Gennemførelse af en Nybygningsplan for Flaaden, saaledes at til Eksempel U-Baads- og Torpedobaadsstyrken kan blive bragt op paa den Størrelse, som den gældende Lov